

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.109/2012/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság **Budapesten, 2013. év május hó 16. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.9626/2011/8. számú ítéletét I. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 6.880,- (hatezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budai Központi Kerületi Bíróság 19.B.XI.1058/2010/25. számú, 2011. június hó 22. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat 2 rb. a Btk. 316. § (1), (2) bekezdés d) pontja, (4) bekezdés b/1. pontja szerinti lopás büntette és 1. rb. a Btk. 316. § (1), (2) bekezdés d) pontja szerinti lopás vétsége miatt - mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben megállapította, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a 2. sértett által előterjesztett polgári jogi igényről, és azt érdemében elbírálva kötelezte I. r. vádlottat kártérítés megfizetésére. A polgári jogi igénnyel összefüggésben kötelezte még az I. r. vádlottat a le nem rótt illeték viselésére, továbbá a bűnügyi költség megfizetésére.

Ellenben az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat felmentette az ellene 7 rb. a Btk. 277.§ (1) bekezdés szerinti közokirattal visszaélés vétsége, és 4. rb. a Btk. 313/C. § (7) bekezdés a) pontjába ütköző készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól.

Az elsőfokú ítélet II. r. vádlott büntetőjogi felelősségét is megállapította, azonban őt a harmadfokú felülbírálat - figyelemmel a másodfokon beállt jogerőre - nem érintette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész - három nap gondolkodási idő igénybe vételét követően - az I. r. vádlott terhére a felmentés miatt, a bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása végett fellebbezett.

Az I. r. vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 24.Bf.XI.9626/2011/8. számú 2012. január hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen kihirdetett ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. I. r. vádlott bűnösségét 7. rb. a Btk. 277. § (1) bekezdése szerinti visszaélés okirattal vétségében és 4. rb. a Btk. 313/C. § (7) bekezdés a) pontjába ütköző készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében is megállapította. Egyben a vádlott lopási cselekményeit a Btk. 316. § (2) bekezdés II. fordulatának c) és d) pontjára figyelemmel minősítette. I. r. vádlott büntetését 1 év 6 hónapra súlyosította. Pontosította a kártérítés mértékét és megjelölte a kamatfizetés kezdőnapját, továbbá kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I. r. vádlottal szemben a bűnösség kérdésében való eltérő első- és másodfokú rendelkezés miatt megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, és az I. r. vádlott a kézbesítési íven fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.348/2012/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla előtt a vádlott védője az elsőfokú ítélettel egyezően védence felmentését indítványozta, és azt hangsúlyozta I. r. vádlott nem kívánt visszaélni az elvitt okiratokkal és bankkártyákkal.

A vádlott az utolsó szó jogán védekezését ismételve arra hivatkozott, hogy rajtahagyott ujjlenyomatai miatt vitte el a másodfokú eljárásban terhére rótt okmányokat.

A vádlott másodfellebbezése alaptalan.

A vádlott fellebbezése alapján, harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a Be. 387. § (1) bekezdésében foglalt terjedelemben felülbírált a rendes perorvoslattal megítáradott ítéletet és a megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást.

Elsőként a perrendi szabályok megtartását vizsgálta, és azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatták le a bizonyítási eljárást.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett és törvényesen értékelt bizonyítékok mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú eljárásban

csak kisebb körben kellett kiegészíteni. A másodfokú eljárásban irányadó és megalapozott tényállás a harmadfokú eljárásban is a felülbírálat alapját képezte, annak kiegészítése az iratok tartalmából csak annyiban volt szükséges (Be. 388.§ (1), (2) bekezdés), hogy időközben a Fővárosi Bíróság 3.Bk.128/2011/3. számú, 2011. január 31-én kelt és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bkf.10317/2011/3. számú határozatával 2011. március 23-án jogerősen az elsőfokú ítélet 8. pontja alatt felsorolt elítélést összbüntetésbe foglalta a 3.Bk.32/2009/3. számon honosított külföldi ítélettel és annak tartamát 5 év 2 hónap börtönbüntetésben állapított meg (erkölcsi bizonyítvány adata). A vádlott jelenleg ezt a büntetést tölti.

Az első- és a másodfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére a vagyon elleni bűncselekmény kapcsán, és a másodfokú bíróság törvényesen állapította meg I. r. vádlott bűnösségét a közbizalom elleni és a pénzügyi bűncselekményekben is, valamint helyesen értékelte a vagyon elleni bűncselekmények tekintetében az üzletszerűséget, mint további minősítő körülményt.

A törvényszék kiemelte a jogi indokolásban, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott egyenes elvételi szándékkal vette magához az okiratokat és a bankkártyákat, azokat azért vitte magával, hogy a hatóság utóbb arról ne tudjon ujjlenyomatot rögzíteni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogegységi döntés második fordulata szerinti formában megsemmisítéssel követte el a vádlott az okirattal visszaélést, és a készpénz helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélést is, amikor azokat utóbb egy szemetes konténerbe dobta.

A harmadfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapítható mind az okiratok, mind pedig a bankkártyák esetében, azonban annak formáját/indokát eltérően értékelte.

Az 1/2009. Büntető jogegységi határozat 1. pontja arra az esetre ad iránymutatást, amikor a tetten ért tolvaj az idegen dologgal együtt okiratot is megszerez, de utóbbi megszerzésére csak eshetőlegesen terjed ki a szándéka, azt rövid ideig birtokolja/elveszi, de nem „szerzi meg”. A jogegységi határozat szerint a megszerzéshez visszaélésszerű, a közokiratok iránti bizalom megingatására alkalmas, a rendelkezés lehetőségét is magában foglaló birtoklás szükséges.

A felülbírált ügyben irányadó tényállásból aggálytalanul megállapítható, hogy a vádlott nem eshetőleges, hanem egyenes szándékkal szerezte meg az okiratokat és a bankkártyákat, azok nem véletlenül vagy tévedésből kerültek hozzá. A lopás helyszínén azokat megnézte, megfogta, majd szándékosan eltulajdonította, amint ez a vallomására alapított irányadó tényállásból következik. Ebből a magatartásából csak a megszerzés szándékosságára lehet logikus következtetést vonni. A vádlott az ujjnyomokat a helyszínen is letörölhetette volna, és mivel egyenként megfogta/megnézte (így kerülhetett csak rá a hivatkozott ujjnyoma) az okmányokat látta, ezért pontosan tudta mit vesz/visz el magával.

Erre figyelemmel I. r. vádlott szándékosan és jogtalanul szerezte meg másnak az okiratait, és ugyancsak szándékosan és jogtalanul jutott más készpénz-helyettesítő fizetési eszközeihez.

Az irányadó tényállás e tekintetben már az elsőfokú eljárásban is pontos és hiánytalan volt, ezért a másodfokú bíróság erre alapította a felülbírálatot, és eltérő jogkövetkeztetés levonásával állapította meg az elsőfokú eljárásban felmentett vádlott bűnösségét a további bűncselekményben.

A másodfokú bíróság döntése és I. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása törvényes, megfelel a bírói gyakorlatnak, annak csak indokait korrigálta a harmadfokú bíróság. A vádlott másodfellebbezése nem vezethetett eredményre.

A büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket a másodfokú bíróság helyesen feltárta, felsorolta és tettarányos, a vádlott személyi társadalomra veszélyességét és a bűncselekmény tárgyi súlyát kifejező, a generális preventív célokat is kellően biztosító mértékű börtönt állapított meg halmazati büntetésként. A büntetés nem súlyos, nem eltúlzott, ezért enyhítésére nem volt törvényes alap.

A felülbírált ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 16. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.9626/2011/8. számú ítélete I. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.109/2012/8. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 16. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: